

Moje zgodbe v času

korone

Avtor: Žiga Krivšek

Leto: 2020/2021

MOJI ČEVLJI

Moji čevlji kar lebdiyo,
moji čevlji kdaj zaspijo,
včasih slisim besmičanje,
včasih zraven še hriščanje.

Čevlji skačem nes visoko,
najvisje grem lahko v nebo.

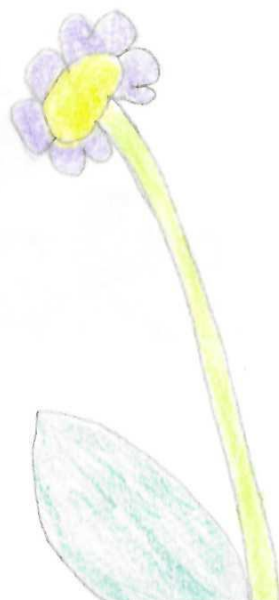
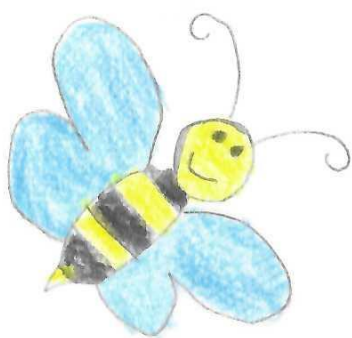
To so moji dobri čevlji,
bom rekel kar, "Superčevlji" !"

Pridna čebela

Čebela vesela,
na cvet je sletela,
nektarja dobila,
za žlico medu.

Bo lonc napolnila,
čebelarja razveselila
in tradicionalni
sajtek zagotovila.

Čebelar jo je pohvalil,
ji nov čebelnjak zgradil,
čebela se je veselila
in nov med naredila.

Komšelj, 3.12.2021

Dragi Božiček!

Yomaj že čakam, da boš prišel in prinesel darila. Ustrašil sem se, da boš zbolel ^z COVIDOM 19 in ne boš hodil. Želim si pa: vesele starše, veliko snega, nekaj sladkarij, nove smuči, nove smučarske čevlje in nove smučarske palice. Če se pa še sam česa dobrega domišliš, pa tudi lahko prineseš.

Upam pa še, da do naslednjih božičev tudi ne boš zbolel.

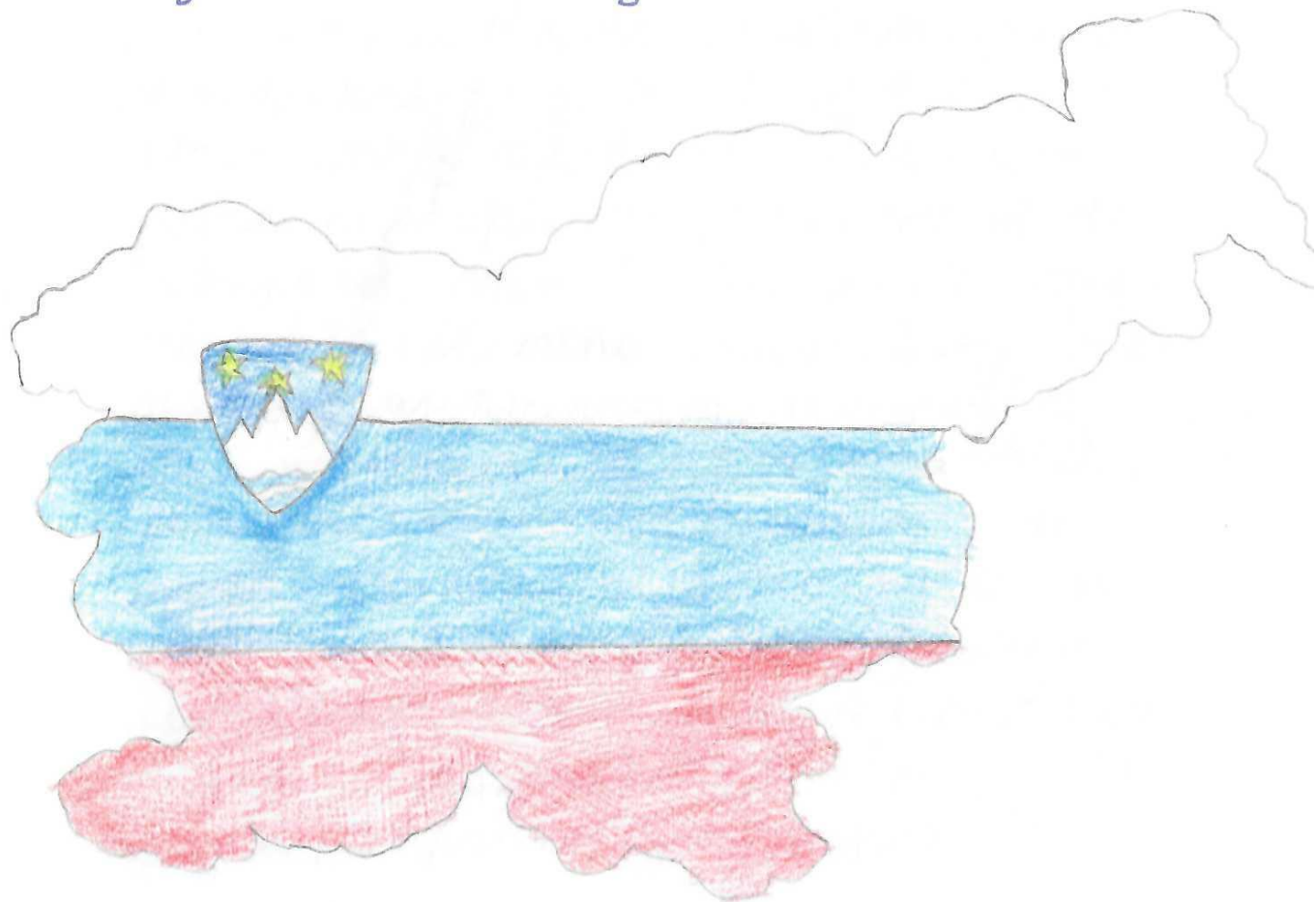
Lep pozdrav,

Žiga Žrimšek

Moja domovina

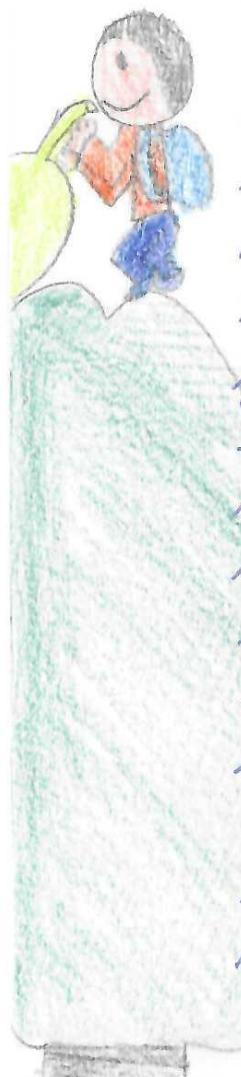
Ko zaslišim besedo domovina, najprej pomislim na moj dom v Tomislju, na potico, čebele in človeško ribico, na naše običaje in Triglav z Aljaževim stolpom. Spomnim se tudi na angleško besedo "love" v besedi "Slovenija" in na harmoniko, ker se z njo igrajo samo najlepše slovenske pesmi. Ko se peljem po Sloveniji, vidiš vseparšod vidim njive, hribe in gozdove. Morda vse to skupaj izgleda kot nič posebnega, ampak to meni pomeni domovina in tega ne bi zamenjal za nič na svetu!

Splesal sem na najvišje drevo sveta

Nekoga dne sem slišal, da najvišje drevo sveta raste v Sloveniji. Odločil sem se, da ga poiščem in splesam nanj. Dolgo sem ga iskal in našel. Pogledal sem koliko je drevo visoko, toda mi se videlo konca. Začel sem plesati nanj. Plesal sem eno uro, bil sem še res visoko, toda vrha se mi videlo. Začelo se je nočiti. Iskren sem, da prenočim na drevesu. Ko sem se zbudil, sem nadaljeval pot. Ni se videlo tal in mi se videlo konca drevesa. Plesal sem in plesal in videl svetove na drevesu, malo nižje pa sem plesal po snegu. Najbrž je bilo to drevo letnih časov. kmalu sem prišel na tople veje, kar pomeni, da sem prišel v poletje. Na začetku sem mi ni xdelo nič nenavadnega, ker je bila jesen, zdaj pa vidim, da se letni časi na drevesu spreminjajo. Začel sem plesati in videl sem, da se nadaljuje v vesolju. Na srečo sem imel v nahrbtniku velikansko žogo, ki ogljikov dioksid in dušik spremeni v kisik. Z njo lahko potujem po vesolju. Na pumpal sem jo in splesal v

vesolje. Spet sem moral prenočiti, toda
najprej sem se še slikal. Naslednji
dan sem sliko poslal vsem soročnikom
in kasneje nadaljeval pot. Skoraj
bi že obupal. Potem je bil vzhod
zele blizu. Dognal sem se na vrh gor in
za sabo vlekel težko žago. Prišel sem
do vrha. Zagledal sem še veliko
drugih planetov. Iškočil sem na luna,
Saturn, Mars, Merkur, ... Zagledal sem
tudi črno luknjo in vanjo vrzel
kamen. Zele blizu je bil, zagorel
in se razdrobil. Vanjo sem
zalučal tudi drugo kamnino.
Ta kamen je prišel do luknje in
se, kot bi ga z lasernim svetlobo,
razblinil. Zagledal sem svetlobo
svaven, ki jo je vlekla k sebi. Se v
svetlobo sem vrzel kamen. Ta ga
je odvlekla k črni luknji in telepor-
tirala v mene. Ugotovil sem, da
vleče energijo sonca. Prižgal sem
vžigalico. Črna luknja je povlekla
svetlobo, plamenček pa je pustila.
Ilikal sem se in odšel nazaj. Dolgo
bo trajalo, da bom prišel do
Zemlje. Zagledal sem star zaričev
leteči krožnik. Zele mora vožnja za
nazaj. Vse sem povedal družini in
ponosen sem bil.

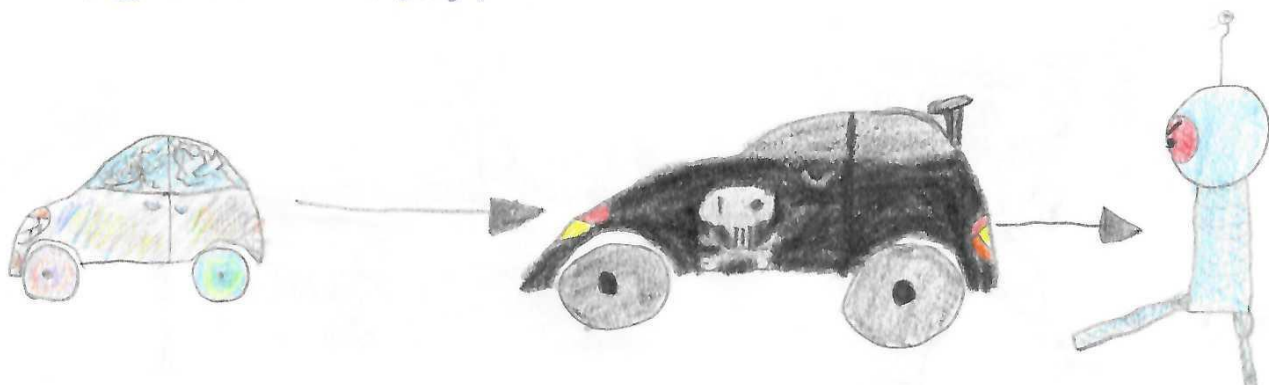
Palček Irečko

Nekega dne je očka izklesal palčka. Postavili smo ga na rob vrta. Ker je tisto noč deževalo, sem ga odnesel v hišo in sem ga obrisal. Nastala je statična elektrika. Naslednje jutro sem ga odnesel nazaj na vrt. Zvečer sem ga videl delati. Svojo malo motiko je delal luknjo v zemljo. Žueta sem videl prekopan vrt. To sem povedal družini. Če je to res, kar sem videl zvečer, je potem čisto možno, da je vrt prekopan. Za večer sem počakal dolgo služben. Koprata je ven iz zemlje privlekel dragulje. Potiho sem se mu približal in ga vprašal, kako mu je ime. Ime mu je bilo Irečko in bil je osamljen. Živel je, ker sem ga naelektril s statično elektriko. Očka, jax, mami, brat in sestra smo naredili še veliko drugih palčkov. Posadili smo jih na vrt. Če dežju sem jih naelektril. Vsi so oživeli. Eni so kopali dragulje, druga pa so nam pridelovali hrano. Ker je bilo hrane za našo družino preveč, smo jo podarjali revnim, dragulje smo prodajali bogatašem in palčke vsem, ki so želeli imeti spominke. I palčki smo živeli srečno do konca svojih dni.

Čudežni avtomobil

V časopisu sem zagledal oglas za čudežni avtomobil. Tče mi ga je kupil in jaz sem ga preiskal. Pritisnil sem na gumbe in avto se je spremenil v dirkalnik kakršnega sem si zamislil. Poiskusi sem ponovno. Spremenil se je v robota, ki sem si ga zamislil. Vdšel sem na dirko s traktorji. Zmagal sem in veliko zaslužil. Revežem sem dal denar in ti so se xaposlili. Šel sem na xmagao x roboti. Drugega robota sem premagal in spet veliko dobil. Nagrade in denar sem spet dal revnim. Ti so se tudi xaposlili in srečno živeli. Šel sem še na druge tekme. Povsod sem xmagal in denar ter nagrade podelil revežem. Tex leto ni bilo na svetu nobenih ljudi brez denarja in takoj, ko se je kakšen pojavil sem ga obdaril. Tsi smo živeli srečno in pravijo, da se vedno ljudi rad obdarim.

Izgulil sem se v puščavi.

Nekoga dne smo se z družino odpravili raziskovat puščavo. Razgledali smo peskasto piramido in jo raziskali. Notri, v tej veliki piramidi so bile še tri druge velike piramide. Ušli smo odkrivati nove stvari. V vsaki so bile še tri manjše peskaste piramide. Ušli smo vsak v svojo. Ker nas je v družini pet, smo stroci odšli v eno, oče in mama pa vsak v svojo. V vseh treh piramidah je bilo devet sob. Ušli smo v sobo nasproti hodnika. Videli smo izvir in nad njim je pisalo VODNI IZVIR MLADOSTI. Ja, voda je tekla v lepo okrašeno kadi. Na kadi je bila risba starega moškega, ki se je po kopanju v vodi spremenil v mladega moža. Noter smo vrgli kepo peska in ta je spremenila barvo.

Ušli smo v levo sobo. Tam je bila
soba polna postelj in nasproti
nje isto. Poklicali smo očeta in mamo.
Vse smo jima povedali. Bila sta
navdušena. Spraševali smo se, kaj
je na vratih izvira pisalo SKRIVNI
PREDOR. Žnova smo preiskali sobo
z izvrom. Po nesreči sem pritisnil
na napis VODNI IZVIR MLADOSTI.
Na kad se je postavila krogla.
Naredila se je senca. Ta senca je
pokazala, kako so trije nekam
pritisnili v tisti prostor. Eden je pri-
tislil na kroglo drugi na steno,
tako kot tretji. Naredili smo čarov-
nijo. Kakadila se je in našel sem se
daleč v puščavi. Pred mano je stal
zmaj. Brat in sestra sta zagledala
nove sence. Po telefonu stami povedala,
da moram zmaja ločiti v trebuh.
Kako dobim orožje in zaščito.
Premagal sem ga in spet sem prišel
v piramido. Srečal sem brata in sestro.
Povedala stami, da je to kot video
igra in nadaljevali smo raziskovanje.
Vse stvari sem premagal, tudi pri očetu
in mami. Samo zadnjega nisem v
puščavi našel. To je bil goreči za-
jec. Pljuval naj bi smotne snežene krogle

Ikozi nos naj bi bruhal gorečo vodo, spozni ušesa lepjiro snow in praskal naj bi s trimeterskimi kremplji. Pohodil sem trikotnik. Ka se je spremenil v velikanskega. Poskhal me je. Končno sem našel tega xajca. Kakoj je bruhal gorečo vodo. Neč sem tako hitro vtel, da sem ustvaril veter in mu gorečo vodo vrgel v glavo. Malo življenja je še izgubil in zaradi odrezanih krempljev še drugo tretjino. Ugotovil sem smisel. Nazadnje mi je bruhal slux. Ubratil sem se s ščitom. Družina mi je v igro poslala sesalec. Posesal sem slux in sesalec zalučal v xajca. Izgubil je življenje in se začel daviti. Piramide so izpuhtele in jaz sem prišel na xaj. Povedal sem družini, kaj se je zgodilo z xajcem in koliko časa sem se izgubljal v puščavi. Meni je pomenilo vse samo to, da sem premagal xux, ki je se nihče ni. Nekateri še vedno pravijo, da sem najboljši vitez.

V hiši številka 113 se godi
sto stvari

Jaz živim v hiši številka 113.

Nekoga dne sem v kopalnici
zagledal razpoko na oknu. Naslednji
dan je okno čisto počilo in se
razdrobilo. V sobi je začel puščati
radiator. Potem so se začeli listi
iz zverka samih trgati, steklenice
so se razlijale, svinčniki rabili
in še veliko drugih čudnih stvari.
Poklicali smo 113, potem pa se je
požar kar sam zanetil in tako
smo klicali še 112. Med klicanjem
se nam je razbil še telefon. Vseeno
so gasilci prišli in pogasili požar.
Tuč niso mogli pomagati. Končalo
se je srečno, čeprav je bila hiša
čisto zmešana. Jaj, trgati se mi
je začel list, zato napišem samo
še "konec" in to je vse!

onec.

V živalskem vrtu

"Antilopa" sem prebral na tablici v živalskem vrtu pred ogrado antilop. Bambiji so nas opazovali iz sosednje ograde. Tista se je vila naprej. Čakali smo črnega panterja, da se prikaže iz senc. Delavci na drugi strani poti so ravno hranili aligatorja. "Eko gnojilo, eko gnojilo," je kričalo iz xvočnika pri netopirjih, saj je njihov iztrebek najboljšo gnojilo. "Fuj, ogaba!" reče gospod, ki se je tudi sprehajal tam.

Čepard je ravno jedel velik kos svežega mesa za kosilo. Hljena se je leno sprehajala po svoji ogradi. Istočasno so nalivali vodo v veliko luknjo pri slonu, da se bo lahko okopal. Jastribi so se podili po kletki, kot da bi trenirali za ptičji maraton. Ko smo pršli do nosoroga me je presenetil njegov velik rog na nosu. Lame sem videl prvič v življenju. Medved je plezal po drevesu. Noj je tekal naokrog, kot da bi šlo za življenje. Črta nas se začudeno, začudeno opazovala in se praskala po glavi. Povodni konj se je kopal. Rile so skakale iz vode v velikem akvariju. I svojo družino sem se odpravil naprej. Čimpanz je bil zelo kosmat in močan. Tigrovi zobje so se prikazali ko je zarjovel. Ugriznil bi me z lahkoto do krvi. Votlo je zadonel iz xvočnikov in

to je bil znak, da se moramo vsi obiskovalci
umakniti iz živalskega vrta. K avtom smo se
odpeljali domov. "Kivahne, živali so zelo zaba
sem povedal očku, še preden sem od napornega
dne zaspal."

Bela kapica

Nekega dne se bela kapica odpravi k babici. Babica je zelo bolna. Pride volk in zagleda košaro, ki jo nosi bela kapica. Pomislil je, da bi lahko v košari bilo polno xreakov. Želi zamenjati košaro ~~xxx~~ njegovo zelenjavo. Bela kapica se ne strinja, saj jo mora dostaviti babici. Volk se odloči, da bo košaro ukradel. Kaslejšje je bela kapica. To je bela kapica opazila, zato se je pognala v beg. Tih nekaj časa sta se še vedno podila. Bela kapica se je zapodila k babici v hišo. Volka je zapla ven. Bela kapica je košaro predala babici in ta je ven potegnila čarobno paličico. V trenutku je odravela. Volku je zagrozila, da ga xure s strelo, če pride še kdaj v bližino. Beli kapici je glasno zabnil trebuh, babica pa je začarala polno mizo dobrot in začeli sta se sladkati.

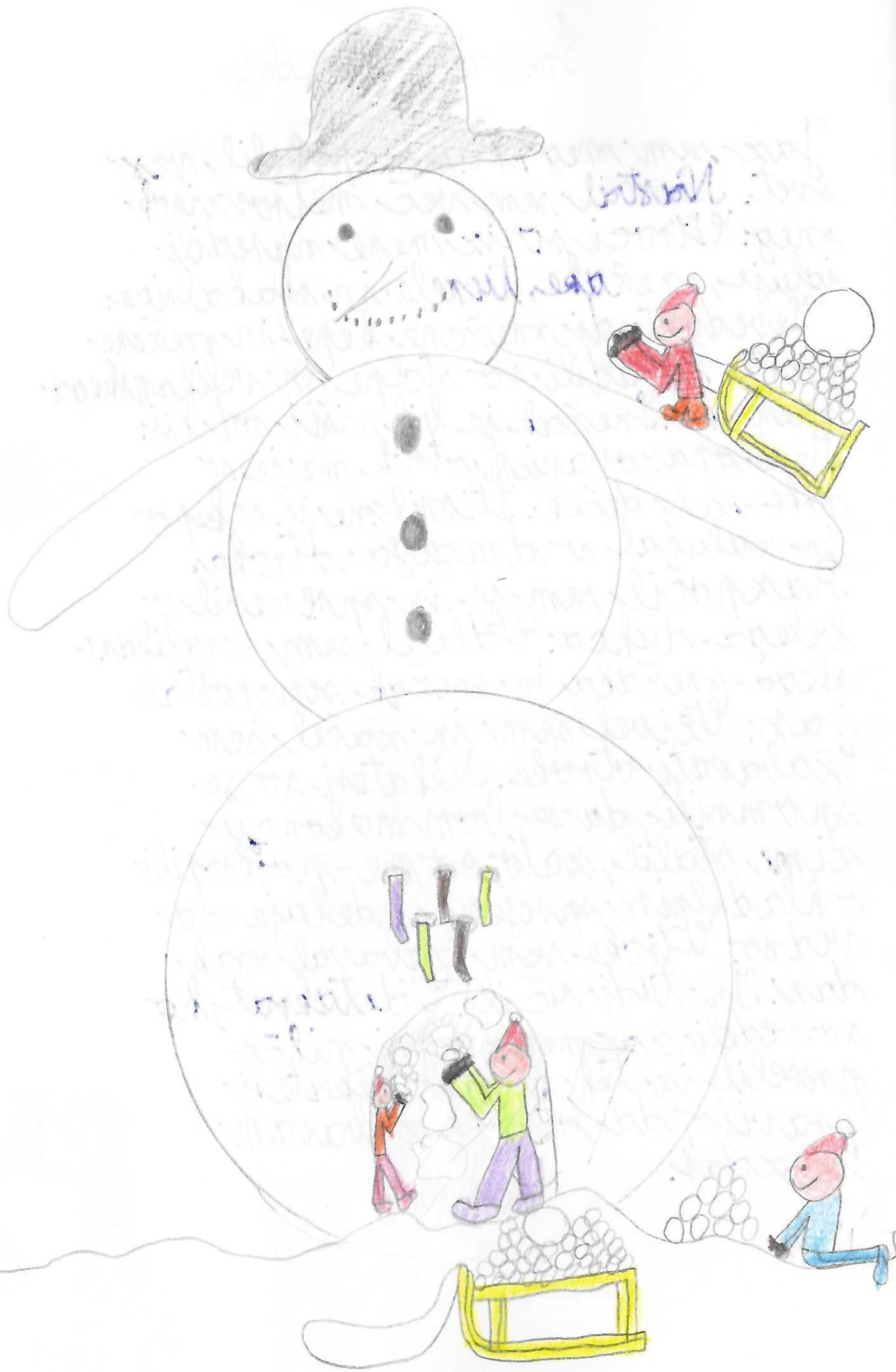
Snežak pripravljuje

Jaz sem sneg, ki sem pobelil ves svet. Nastal sem več metrov visok sneg. Otroci so iz mene naredili igluje, snežake, tunele in skakalnice.

Seveda tudi snežene kepe in snežene pasti. Zgradili so stolpe in velikanskega snežaka. Snežak je bil višji od hiš.

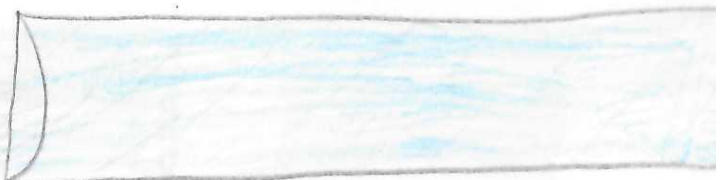
Med opazovanjem otrok me je v roke vzel deček. Isti mi je v kopo in zalučal v drugega otroka.

Razpočil sem se in spremenil v belega duhca. Četletel sem v velikanskega snežaka in snežak sem postal jaz. Uživel sem in začel sem zabavati otroke. Nekateri so se spomnili, da se bom no koncu zime stalil, zato so me poškrpili s hladnim sprejem, ki deluje za vedno. Otroke sem zabaval vsak dan. In tudi učil. Če takrat, ko so vedeli za mene, se mi nihče preselil iz teh prajer. Nekateri pravijo, da otroke zabavam še zdaj.

J sammi v mexmano

Nekoga dne sem se s prijatelji sankal. Enkrat sem se spustil zelo visoko. Dolgo sem se spuščal in na koncu skočil na skakalnici. Poletel sem v ledeni tunel. Dolgo sem se tam sankal. Končno sem prišel na čuden kraj. Tam so živali govorile. Povedale so mi, da vsaka od njih da eno moč. Dolgo sem izbiral med živalmi in končno sem izbral papigo, ki je dala hitrost. Vb slovesu so mi živali dale majico, ki mi je vedno prav in nikoli se ne raztrga ali uniči. Na njej so bile našte živali, na živalih pa so našte njihove moči. Papiga je pod perjem naredila boglino in jo položila na sam. Pihnila je vanjo in pognala me je. V nekaj minutah sem bil pri prijateljih. Nikče ni verjel moji zgodbi. Kadar ji se sam nisem verjel, sem pogledal majico in misli so se mi takoj obrnile. Nekoga dne bom peljal tja se vse moje prijatelje in bodo vedeli, da nisem lagal.

MOJA SANJSKA ŠOLA

Moja sanjska šola bi bila okrogla, pred njo bi stal lunapark in pri šoli bi bila prodajalna sladoleda. V tej šoli bi kot vodo črpali iz tal bonbone. Traven bi imeli čokoladni vulkan. Vsak teden se okoli njega nabere toliko čokolade, da se lahko kopajo v njej. Ena šolska ura poskubi za vse, kar se učijo tisto leto, saj imajo napravo „hitroučilnik“. Ta naprava za pamet poskubi tako hitro, da ponavadi otroci postanejo preveč pametni. Tudi orželi lahko izdelajo nekaj stvari: bonbonomet, čokoladne kepe - izstreljevalnik, ... Vse material dobijo v mali omari. Ta omara je takšna, da jo primeš, si nekaj zamisliš in jo odpreš. Izdelaj lahko kar želiš kar je učencem zelo všeč. Tudi jaz bi rad hodil v tako šolo.

